

Liturgie van 20 september 2026

Voorganger: Jan Willem Hengeveld

Organist: Stefan Potman

Lector: Willy van der Wal

Aanvangslied: 107:1 en 4

1. Gods goedheid houdt ons staande
zolang de wereld staat!
Houdt dan de lofzang gaande
voor God die leven laat.
Al wie, door Hem bevrijd
uit ongestreken streken,
naar huis werd heengeleid,
zal van zijn liefde spreken.

4. Laat ons nu voor den Heere
zijn goedertierenheid
toezingen en vereren
de God die ons bevrijdt.
Want wie zijn hulp verlangt,
Hem aanroept in gebeden,
verlost Hij uit de angst
et leidt Hij tot den vrede

Kyrie: Lied 301k

Kyrie eleison, Kyrie eleison,
Christe eleison, Christe eleison,
Kyrie eleison, Kyrie eleison.

Gloria: Lied 713:1,2 en 5

1. Wij moeten Gode zingen
halleluja,
om alle goede dingen
halleluja,
al zijn wij vreemdelingen

in schande en in scha,
Gij zendt uw zegeningen
halleluja.

2.Hij schenkt de levensadem,
Hij geeft de levensgeest,
in schande en in schade
is Hij nabij geweest,
aan al wie Hem aanbaden,
aan ieder die Hem vreest,
komt Hij, de Heer, te stade,
de minsten allermeest.

3.Wij moeten Gode zingen
halleluja,
de Heer van alle dingen
die leeft in gloria,
met alle stervelingen,
niets komt zijn eer te na,
wij moeten Gode zingen
halleluja.

Lezingen: Jona 3:10 t/m 4:11

¹⁰Toen God zag dat zij inderdaad braken met hun kwalijke praktijken, zag Hij ervan af hen te treffen met het onheil dat Hij had aangekondigd, en Hij deed het niet.

¹Dit wekte grote ergernis bij Jona en hij werd kwaad. ²Hij bad tot de HEER: 'Ach HEER, heb ik het niet gezegd toen ik nog thuis was? Daarom wilde ik naar Tarsis vluchten. Ik wist het wel: U bent een God die genadig is en liefdevol, geduldig en trouw, en bereid het onheil af te wenden. ³Laat mij maar sterven, HEER: ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.' ⁴Maar de HEER zei: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent?' ⁵Nadat Jona Nineve had verlaten, was hij aan de oostkant van de stad gaan zitten. Hij had er een hut gemaakt om in de schaduw af te wachten wat er met de stad zou gebeuren. ⁶Nu liet de HEER God een wonderboom opschieten om Jona schaduw boven zijn hoofd te geven en zijn ergernis te verdrijven. Jona was opgetogen over de boom. ⁷Maar de volgende morgen, bij het aanbreken van de dag, liet God de boom door een worm aanvreten, zodat hij verdorde. ⁸En toen de zon opkwam, liet God een verzengende wind uit het oosten waaien; de zon brandde zo op Jona's hoofd dat hij door de hitte werd bevangen. Hij bad om te mogen sterven: 'Ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.' ⁹Maar God zei tegen Jona: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent over die boom?' Jona antwoordde: 'Ja, het is terecht dat ik kwaad ben. Was ik maar dood!' ¹⁰Toen zei de HEER: 'Als jij al verdriet hebt om die wonderboom, waar jij geen enkele moeite voor hebt hoeven doen en die jij niet hebt laten groeien, een boom die in één nacht opkwam en in één nacht weer verging, ¹¹zou Ik dan geen verdriet hebben om Nineve, die

grote stad, waar meer dan honderdtwintigduizend mensen wonen die het verschil tussen links en rechts niet eens kennen, en dan nog al die dieren?’

Matteus. 20:1 t/m 16

¹Het is met het koninkrijk van de hemel als met een landheer die er bij het ochtendgloren op uit trok om dagloners voor zijn wijngaard te zoeken. ²Nadat hij met de arbeiders een dagloon van één denarie overeengekomen was, stuurde hij hen naar zijn wijngaard. ³Drie uur later trok hij er opnieuw op uit, en toen hij anderen werkloos op het marktplein zag staan, ⁴zei hij ook tegen hen: “Gaan jullie ook maar naar mijn wijngaard, de betaling zal rechtvaardig zijn.” ⁵En ze gingen erheen. Rond het middaguur ging hij er nogmaals op uit, en drie uur later weer, en handelde als tevoren. ⁶Toen hij tegen het einde van de dag nog eens op weg ging, trof hij een groepje dat er nog steeds stond. Hij vroeg hun: “Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?” ⁷“Niemand heeft ons ingehuurd,” antwoordden ze. Hij zei hun: “Gaan jullie ook maar naar de wijngaard.” ⁸Toen de avond gevallen was, zei de heer van de wijngaard tegen zijn rentmeester: “Roep de arbeiders bij je en betaal hun het loon uit. Begin daarbij met de laatsten en eindig met de eersten.” ⁹En zij die er vanaf het einde van de dag waren, kwamen naar voren en kregen ieder een denarie. ¹⁰En toen zij die als eersten waren gekomen naar voren stapten, dachten ze dat zij wel meer zouden krijgen. Maar ook zij kregen ieder die ene denarie. ¹¹Toen ze het geld hadden aangenomen, gingen ze bij de landheer hun beklag doen: ¹²“Die laatsten hebben één uur gewerkt en u behandelt hen zoals u ons behandelt, terwijl wij het onder de brandende zon de hele dag hebben volgehouden.” ¹³Hij antwoordde een van hen: “Vriend, ik behandel je toch niet onrechtvaardig? Je hebt toch ingestemd met het loon van één denarie?” ¹⁴Neem wat je toekomt en ga. Ik wil aan die laatsten hetzelfde geven als aan jou. ¹⁵Of mag ik met mijn geld niet doen wat ik wil? Ben je jaloers omdat ik goed ben?” ¹⁶Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.’

Lied 317

1. Grote God, Gij hebt het zwijgen
met uw eigen, met uw lieve stem verstoord.
Maak de weg tot U begaanbaar,
wees verstaanbaar;
spreek Heer, uw gemeente hoort.
2. Heer, uw boodschap staat geschreven,
ons ten leven,
maak uw schrift het levend woord.
Zie het boek van uw behagen
opgeslagen;
spreek Heer, uw gemeente hoort.

3. Roep ons uit de doodse dalen
waar wij dwalen,
door een vreemde stem bekoord.
Breng ons naar de heil'ge stede
van uw vrede.
Spreek Heer, uw gemeente hoort

Uitleg

Lied na overdenking: Lied 991:1,2,7 en 8

1 De eer - sten zijn de laat-sten,
wie na - komt gaat voor - op,
zij moe - ten zich niet haas-ten,
die le - ven van de hoop.

2 God mo - ge ons be-hoe-den,
wij zien el-kan-der aan,
de broe-der kent de broe-der
als een die voor moet gaan.

7 Ver - acht dan niet de klei-nen
en die ver-lo-ren zijn,
want God noemt hen de zij - nen
die laat - ge-bo-ren zijn.

8 De eer - sten zijn de laat-sten,
wie na - komt gaat voor - op!
Kies dan de goe - de plaat-sen
en geef uw hart aan God.

Slotlied: Lied 422

1. Laat de woorden die we hoorden
klinken in het hart.
Laat ze vruchten dragen
alle, alle dagen
door uw stille kracht.

2. Laat ons weten, nooit vergeten
hoe U tot ons spreekt:
sterker dan de machten
zijn de zwakke krachten,
vuur dat U ontsteekt.

3. Laat ons hopen, biddend hopen,
dat de liefde wint.
Wil geloof ons geven
dat door zo te leven
hier Gods rijk begint.